

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/92/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616202993
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5616202993.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným v 1. rade R. T., V.. XX. XX. XXXX, P. K. X., P. XXX/X, v 2. rade R. T., V.. XX. XX. XXXX, P. K. X., P. XXX/X, o zaplatenie 1 079,87 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa **z a m i e t a**.

Stranám sa **n e p r i z n á v a** náhrada trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

1. Návrhom na začatie konania, doručeným tunajšiemu súdu dňa 22. 04. 2016, žalobca žiadal, aby platobným rozkazom žalovaným v 1. a 2. rade bola spoločne a nerozdielne uložená povinnosť zaplatiť 1 079,87 eur, úroky z omeškania 8,15 % ročne zo sumy 1 079,57 eur od 28. 06. 2014 do zaplatenia a trovy konania vynaložené na zaplatenie súdneho poplatku 64,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 167,98 eur. Návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, zo dňa 27. 06. 2014 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a. s. Bratislava (ďalej „postupca“) a žalobcom došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovaným. Postupca a žalovaní v 1. a 2. rade uzatvorili dňa 27. 04. 2005 zmluvu č. XXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej „VOP“). Na základe uvedenej zmluvy postupca poskytol žalovaným v 1. a 2. rade peňažné prostriedky. Žalobca tvrdil, že podmienky čerpania a splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti, boli upravené v zmluve a vo VOP. Zmluva o úvere je podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, a preto právne vzťahy zo zmluvy o úvere sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 1 102,80 eur, ktorá pozostávala z istiny 1 079,57 eur, riadneho úroku 0,30 eur, úroku z omeškania 22,93 eur a ostatného príslušenstva 0,00 eur. Sumu 22,93 eur, predstavujúcu úrok z omeškania, si žalobca v tomto konaní však neuplatnil. Odo dňa postúpenia pohľadávky žalovaní na úhradu dlhu nič nesplatili.

2. Súd vyzval žalobcu prípisom zo dňa 18. 05. 2016, ktorý bol advokátskej kancelárii doručený dňa 24. 05. 2016, na doplnenie skutkových tvrdení - podanie „Odpoveď na výzvu“, vypracovanú dňa 11. 10. 2016, žalobca doručil súdu až dňa 17. 10. 2016 (teda deň pred nariadeným pojednávaním). Týmto podaním žalobca špecifikoval istinu vo výške 1 079,57 eur ako rozdiel medzi debetnými a kreditnými operáciami na účte žalovaných č. T. (ďalej len „účet“), za debetné operácie označil výber kartou, platbu kartou, odchádzajúce platby z účtu spolu vo výške 67 358,11 eur, poplatky vo výške 703,66 eur, debetné úroky vo výške 4,98 eur. Ako kreditné operácie vyčíslil žalobca úhrady vo výške 68 117,24 eur, kreditné úroky 0,01 eur.

3. Žalovaným v 1. a 2. rade bol dňa 29. 07. 2016 doručený návrh na vydanie platobného rozkazu zo dňa 21. 03. 2016 spolu s prílohami a poučením podľa § 292 Civilného sporového poriadku. Zároveň boli žalovaní uznesením 6C/92/2016-33 zo dňa 18. 07. 2016 vyzvaní na zaslanie písomného vyjadrenia v lehote do 10 dní. Žalovaní sa k žalobe nevyjadřili.

4. Súd nariadil pojednávanie na deň 18. 10. 2016, na ktoré sa žalovaní neustanovili, aj keď boli riadne a včas predvolaní. Obidvaja žalovaní svoju neprítomnosť ospravedlnili písomným podaním, doručeným súdu dňa 14. 10. 2016, keď za dôvod neprítomnosti označili svoju práceneschopnosť - pripojili zároveň fotokópiu dokladu o trvaní práceneschopnosti. Žalovaní však z tohto dôvodu nežiadali o odročenie pojednávania. Súd preto podľa § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) rozhodol, že sa pojednávanie uskutoční aj v neprítomnosti žalovaných.

5. Žalobca, zastúpený advokátskou kanceláriou, zotrval na žalobe v celom rozsahu a na dôvodoch uvedených v návrhu na začatie konania, aj v odpovedi na výzvu súdu. Žalobca žiadal žalovaných zaviazat' na úhradu dlžnej sumy v zmysle žalobného petitu.

6. Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označit' skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiet' svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

7. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

8. Podľa § 151 CSP

(1) Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú nesporné.

(2) Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

9. Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

10. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

11. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

12. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení predložil niekoľko zmlúv, uzatvorených medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. Bratislava a žalovanými v 1. a 2. rade. Vo všetkých týchto listinách žalovaní boli označení menom, priezviskom, rodným číslom a adresou bydliska, takže vzhľadom na toto označenie a obsah zmlúv súd mal preukázané, že Slovenská sporiteľňa, a. s. konala v rámci predmetu svojho podnikania a naopak, žalovaní v 1. a 2. rade nekonali v rámci predmetu svojho podnikania, príp. zamestnania, a potom sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah. Žalovaní v 1. a 2. rade, ako spotrebiteľia, neboli v tomto konaní zastúpení advokátom, takže súd aj bez výslovných tvrdení žalovaných skúmal, či uplatnený nárok je v súlade so zákonom a či zmluvy, z ktorých žalobca odvodzoval nárok, obsahujú náležitosti stanovené právnymi predpismi pre spotrebiteľské zmluvy.

13. Žalobca odvodzoval nárok uplatnený v tomto konaní zo zmlúv, ktoré uzatvorila so žalovanými v 1. a 2. rade Slovenská sporiteľňa, a. s. K žalobe pripojil žalobca aj zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1076/2014-SE zo dňa 27. 06. 2014 a prílohu č. 1 k tejto zmluve, z ktorých listín vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a. s. Bratislava postúpila, okrem iného, aj pohľadávky voči žalovaným v 1. a 2. rade v celkovej výške 1 102,80 eur. Postúpenie pohľadávky žalovaným v 1. a 2. rade oznámila aj Slovenská sporiteľňa, a. s. Bratislava prípisom zo dňa 04. 07. 2014. V zmysle ustanovenia § 524 a § 526 Občianskeho zákonníka mal preto súd preukázané postúpenie pohľadávky uplatnenej v tomto konaní a vecnú aktívnu legitimáciu žalobcu.

14. Z listinných dôkazov, predložených žalobcom, vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a. s., ako banka (ďalej „postupca“), uzatvorila so žalovanými v 1. a 2. rade dňa 27. 04. 2005 zmluvu o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX (ďalej len „zmluva o bežnom účte“). Predmetom bolo len zriadenie účtu bankou pre majiteľa účtu a zmluva neobsahovala žiadne ďalšie dojednania. So žalovanými v 1. a 2. rade postupca uzatvoril aj zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty a to so žalovanou v 2. rade dňa 02. 11. 2005 a so žalovaným v 1. rade dňa 04. 05. 2005. V oboch prípadoch sa jedná o vydanie a používanie platobnej karty VISA Electron k účtu, pričom dojednaný bol iba denný limit a operácie, ktoré bolo možné vykonávať platobnou kartou. Dňa 07. 10. 2008 postupca uzatvoril so žalovaným v 1. rade dodatok k zmluve o vydaní a používaní platobnej karty, ktorý potvrdzoval vydanie novej platobnej karty. Ostatné podmienky zostali nezmenené. Dňa 29. 04. 2005 postupca uzatvoril so žalovanými v 1. a 2. rade, ako dlžníkmi, zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXX/X, predmetom ktorej bolo poskytnutie kontokorentného úveru vo výške 10 000,- Sk. Za základné podmienky bola označená premenlivá úroková sadzba 10,65 % ročne, splatnosť úrokov mesačne, konečná splatnosť úveru 28. 04. 2006, poplatok za poskytnutie úveru 2 % z výšky úverového rámca splatný pri podpise zmluvy, poplatok za správu úveru 0,20 % z výšky úverového rámca a číslo sporozáručného účtu XXXXXXXXXXX/XXXX. Dňa 27. 04. 2005 uzatvoril postupca so žalovaným v 1. rade (v kolónke podpis je uvedený iba podpis „Slabej“) o poskytnutí balíka Extra. V čl. 4 tejto zmluvy je síce uvedené, že sa má jednať aj o zmluvu o kontokorentnom úvere, ale výška úverového rámca bola stanovená na 0,- Sk - potom je nesporné, že predmetom tejto zmluvy nebolo zriadenie takéhoto úveru. Vo všetkých vyššie označených zmluvách, a to zvyčajne v záverečných ustanoveniach, bolo uvedené, že majiteľ účtu vyhlásil, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami banky, s nimi súhlasí a zaväzuje sa ich dodržiavať. Dňa 07. 07. 2008 postupca vypracoval oznámenie o zmene povoleného prečerpania, ktorým sa zvýšilo povolené prečerpanie na sumu 30 000,- Sk s účinnosťou od 07. 07. 2008 do 25. 12. 2042. Uvedené oznámenie, ktoré podpísali obidvaja žalovaní, však neobsahuje žiadne ďalšie zmluvné dojednania.

15. K odpovedi zo dňa 11. 10. 2016, ktorá bola reakciou na uznesení tunajšieho súdu 6C/92/2016-33 zo dňa 18. 07. 2016, žalobca pripojil tabuľky, ktorými dokladoval pohyby na účte od 27. 04. 2005 do 12. 11. 2011 a za obdobie od 12. 11. 2011 predložil prehľad transakcií - aj keď v označení listiny je uvedené, že sa jedná o prehľad transakcií od 01. 01. 2000 do 10. 10. 2016, listina obsahuje zúčtovacie údaje od 12. 11. 2011 do 17. 02. 2014. Z tejto listiny zároveň vyplýva, že posledný obrat na účte, vykonaný žalovanými, bol dňa 17. 09. 2013 - bezhotovostný vklad vo výške 46,20 eur. Ďalšie úkony na účte súvisia s účtovaním rôznych poplatkov a úrokov zo strany banky. Ku dňu 17. 02. 2014 na účte bola vykonaná účtovná operácia „prevod z úveru - čerpanie“ v sume 1 079,57 eur.

16. Z uvedených listinných dôkazov vyplýva, že žalovaní vystupovali v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu ako fyzická osoba, nepodnikateľ. Potom sa jedná o spotrebiteľské zmluvy a na právne vzťahy strán sporu sa primárne použijú ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa č. 634/1992 Zb. v znení platnom ku dňu uzatvárania označených zmlúv v roku 2005 a pre zmluvný vzťah zo dňa 07. 07. 2008 ustanovenia zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Pokiaľ žalobca uplatňoval nároky z úveru, na danú vec je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, ktorý bol účinný do 11. 06. 2010 (ďalej len ZSÚ). Ak by uvedené predpisy neobsahovali niektorú otázku, nastupuje právna úprava spotrebiteľského práva podľa Občianskeho zákonníka. Aj keď sa podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka jedná o tzv. absolútny obchod, ale nakoľko žalobca odvodzuje nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, ustanovenia Obchodného zákonníka je možné použiť iba v prípade, ak by táto právna úprava bola výhodnejšia, ako úprava spotrebiteľského práva.

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchod. zák.“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZSÚ“), ktorý bol platný v čase uzatvárania zmlúv o bankovom účte, zmlúv o vydaní a používaní platobnej karty, ktorý bol platný v čase uzatvárania všetkých zmlúv pripojených k žalobe, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi

spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Pokiaľ žalobca pripojil k žalobe zmluvu o bežnom účte zo dňa 27. 04. 2005, zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty, uzatvorenú so žalovaným v 1. rade dňa 04. 05. 2005 a so žalovanou v 2. rade dňa 02. 11. 2005, dodatok k zmluve o používaní platobnej karty zo dňa 07. 10. 2008, zmluvu o poskytnutí balíka Extra zo dňa 27. 04. 2005, týmito sa postupca nezaviazal poskytnúť žalovaným žiaden úver. Jednalo sa o zriadenie bežného, tzv. sporožirového účtu s tým, že uvedenými zmluvami bolo len dojednané vedenie účtu a spôsob čerpania vlastných finančných prostriedkov žalovaných. Úverovou zmluvou bola zmluva o kontokorentnom úvere uzatvorená dňa 29. 04. 2005, ktorým postupca poskytol žalovaným úver 10 000,- Sk. Dňa 07. 07. 2008 došlo k písomnej dohode o navýšení povoleného prečerpania na sumu 30 000,- Sk od 07. 07. 2008. Uvedené zmluvy boli uzavreté za účinnosti zákona č. 150/2004 Z. z., ktorým sa menil a dopĺňal Občiansky zákonník a ktorým bola do nášho právneho poriadku implementovaná smernica Rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, pričom podľa judikatúry Súdneho dvora môže súd členského štátu interpretovať a aplikovať normy vnútroštátneho spotrebiteľského práva tak, aby sa ochrana spotrebiteľa maximálne priblížila účelu, rozsahu a kvalite ochrany, ktorú priznáva v danom prípade smernica Rady č. 93/13/EHS.

20. Podľa čl. 3 ods. 1 tejto smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa. Podľa čl. 3 ods. 2 smernice podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty, podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

21. Podľa § 4 ods. 1 ZSÚ v znení platnom do 30. 06. 2006, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

22. Podľa § 4 ods. 2 písm. g/ ZSÚ v znení platnom do 31. 06. 2006, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

23. Podľa § 4 ods. 5 ZSÚ v znení platnom do 30. 06. 2006, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

24. Podľa § 4 ods. 1 ZSÚ v znení platnom do 31. 07. 2008, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

25. Podľa § 4 ods. 2 písm. h/, j/, k/ ZSÚ v znení platnom do 31. 07. 2008,
(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať
h/ ročnú úrokovú sadzbu
j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere
k/ priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zverejnenú podľa § 7a ods. 2.

26. Podľa § 4 ods. 3 posledná veta ZSÚ, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

27. Podľa § 4 ods. 4 ZSÚ v znení platnom do 31. 07. 2008, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

28. Podľa § 54 Občianskeho zákonníka v znení platnom do 31. 10. 2008 (ďalej len „Obč. zák.“)

(1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklady, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29. Aj keď skutkové tvrdenia žalobcu žalovaní nespochybnili, súd zo zákona v zmysle § 296 CSP prihliadol na práva tzv. slabšej strany. V prvom rade súd skúmal, či predložené zmluvy obsahujú dojednania, ktoré umožňovali veriteľovi účtovať na ľarchu účtu žalovaných rôzne poplatky, debetné úroky a pod. Zmluva o bežnom účte, zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty, dodatok k zmluve o vydaní a používaní platobnej karty a zmluva o poskytnutí balíka Extra neobsahujú žiadne také dojednania, ktoré by umožňovali veriteľovi účtovať akékoľvek poplatky. Pokiaľ postupca v týchto zmluvách odkázal na vlastné Všeobecné obchodné podmienky, sadzobníky a pod., žalovaní v 1. a 2. rade, ako spotrebiteľia, nemali možnosť ovplyvniť ich obsah, neboli individuálne dojednané, a potom postupca nebol oprávnený takéto poplatky účtovať.

30. Postupca uzatvoril so žalovanými v 1. a 2. rade aj zmluvu o kontokorentnom úvere. Charakteristickým znakom kontokorentného úveru je opakované čerpanie finančných prostriedkov v dohodnutom finančnom limite - ide teda o akýsi automaticky obnovovaný dlhodobý a opakovaný úver, pričom výška tohto úveru bola zmluvou zo dňa 29. 04. 2005 stanovená na sumu 10 000,- Sk a dňa 07. 07. 2008 vo výške 30 000,- Sk. Zmluva o kontokorentnom úvere, podpísaná dňa 29. 04. 2005, však neobsahuje údaj o RPMN a oznámenie o zmene povoleného prečerpania, pokiaľ by bolo zmluvou o navýšení kontokorentného úveru, neobsahuje nielen RPMN, ale aj priemernú hodnotu RPMN, ktorý údaj, ako povinná náležitosť úverovej zmluvy, musel byť prvýkrát uvedený ku dňu 29. 04. 2008. Vzhľadom k tomu, že zmluva o kontokorentnom úvere neobsahovala uvedené náležitosti, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

31. Žalobca tvrdil, že za celú dobu trvania zmluvného vzťahu medzi jeho právnym predchodcom Slovenskou sporiteľňou, a. s. a žalovanými v 1. a 2. rade, žalovaným boli poskytnuté (zrejme v rámci kontokorentného úveru) finančné prostriedky v celkovej výške 67 358,11 eur. Žalovaní za celú dobu trvania zmluvného vzťahu uhradili spolu 68 117,24 eur plus kreditné úroky 0,01 eur, čo je spolu 68 117,25 eur. Potom žalovaní splatili poskytnutý úver v celom rozsahu. Nakoľko žiadne úroky ani poplatky individuálne neboli dojednané a úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, poskytovateľovi nevznikol nárok na debetné úroky, zmluvné úroky z omeškania, ktoré žalobca špecifikoval v podaní zo dňa 11. 10. 2016. Vzhľadom na uvedené dôvody preto súd žalobu zamietol.

32. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

33. Podľa § 255 CSP

(1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

(2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Podľa § 262 CSP

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Náhradu trov konania si uplatnil iba žalobca, ktorý v konaní nebol úspešný. Žalovaní v 1. a 2. rade, ktorí mali v konaní plný úspech, si náhradu trov neuplatnili, pričom zo spisu im ani žiadne trovy nevplyvávajú. Preto súd stranám sporu nepriznal právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.